

ὅλο τό χρόνο στήν προσευχή...». Γιά τήν ἀξία τῶν Μνημοσύνων εἶναι ἀξιοσημεῖωτο τό πιό κάτω περιστατικό: Σ' ἓνα σαρανταλείτουργο τῶν Χριστουγέννων κάποιος πιστός τοῦ ἔδωσε τά ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων του γιά μνημόνευση. Μετά ἀπό ἓνα ἔσπερινό, ὁ Γέρων τοῦ λέει: «*Ὅλα καλά, αὐτές οἱ ψυχές ἔρχονται στό τραπέζι καί τρῶνε, ἀλλά τί νονά σου δέν τήν ἔγραψες, στέκεται δίπλα παραπονεμένη...*».

Τό κύριο χαρακτηριστικό τοῦ Ἀγίου ἦταν ἡ ἀγάπη. Γι' αὐτό τόν ὀνόμαζαν «ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης». Ἦταν ἐλεήμων καί φιλόξενος. Συμμετείχε στά πένθη μέ παρήγορο καί ἐνισχυτικό λόγο, διένειμε φαγητό σέ φτωχοὺς, κάποτε ὕφαινε ὁ ἴδιος μέ τά χέρια του ροῦχα γιά τούς ἀπόρους. Μαζί μέ αὐτά δέν παρέλείπε ποτέ καί τήν προσωπική του ἄσκηση καί τήν κακοπάθεια, τή νηστεία καί τή μακρά καί θερμή προσευχή, παρόλο πού ἦταν φιλάσθενος καί ἔπαυσε ἀπό χρόνια κρυολογήματα.

Ὁ Ἅγιος προαισθάνθηκε τό τέλος του. Γαλίνιος καί εἰρηνικός, ἀφοῦ προσέφερε ὅλο τόν ἐσωτερικό του πλοῦτο στοὺς ἀνθρώπους, πλήρης ἀπό τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἀτένισε μέ εὐλάβεια τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας καί, λέγοντας: «*Τῆς εὐσπλαγχνίας τήν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε*», ἄφησε τήν πνοή του στόν Πλάστη του καί πέταξε στόν οὐρανό στίς 4 Νοεμβρίου 1959. Εἶχε διανύσει ὁ Ἅγιος 58 ὁλόκληρα χρόνια μαρτυρίας, ὁμολογίας, ἀσκήσεως, ἀγάπης καί αὐτοθυσίας. Κηδεύθηκε στή Μονή του μέ δάκρυα ἀπό τόν πολυπληθῆ καί εὐγνώμονα λαό τοῦ Θεοῦ καί ἐτάφη παρά τό ναό τῆς Ἀναλήψεως.

Στίς 9 Φεβρουαρίου 2006 ἔγινε ἡ ἀνακομιδή τῶν ἱερῶν καί χαριτοβρύτων λει-

ψάνων του ἀπό τό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δράμας κ. Παῦλο, τά ὁποῖα ἐτέθησαν σέ ἱερή ἀργυρή λειψανοθήκη πρὸς ἀγιασμό τῶν πιστῶν. Ὁ ταπεινὸς ἱερομόναχος καί Ὁμολογητὴς ἀπὸ τόν Πόντο, π. Γεώργιος Καρσλίδης, στίς 18 Μαρτίου 2008 μέ εἰδική Πατριαρχική καί Συνοδική Πράξη ἐντάχθηκε ἐπίσημα στό Ἁγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μέ τόν τίτλο τοῦ Ὁσίου καί Νέου Ὁμολογητοῦ. Ἡ μνήμη του τιμᾶται κάθε χρόνο στίς 4 Νοεμβρίου, ἡμέρα τῆς ἐκδημίας του.

Πάμπολλα εἶναι τά θαύματα πού ὁ Κύριος μέ τίς πρεσβεῖες του ἐπιτελεῖ. Ἑκατοντάδες εἶναι οἱ προσκυνητές πού ἀποθέτουν στά πόδια τοῦ Ἀγίου τήν ἐλπίδα τῆς ἐπίλυσης τῶν προβλημάτων τους. Ἀξιοσημεῖωτο εἶναι καί ἓνα θαῦμα πού ἔκανε ὁ Ἅγιος τό 2009 σ' ἓνα συμπατριώτη μας.

Τό 2007 ὁ κ. Χρ. ἀπὸ τή Λεμεσό ἔπασχε ἀπὸ συνεχεῖς διακοπές τῆς ἀναπνοῆς κατὰ τή διάρκεια τοῦ νυκτερινοῦ ὕπνου. Τό πρόβλημα ἦταν πολύ ἔντονο, ἀφοῦ ξυπνοῦσε ἐπανειλημμένως τή νύκτα, νιώθοντας ὅτι ξεψυχοῦσε μέχρι πού νά ἐπανέλθει ἡ ἀναπνοή του. Αὐτό δημιουργοῦσε σοβαρές δυσκολίες καί στήν οἰκο-

γενειακή ζωή του, ἀλλά καί στήν προσωπική του ζωή μέ τήν συνεχῆ ὑπνηλία, τήν ὁποία εἶχε κατὰ τή διάρκεια τῆς ἡμέρας. Δεκάδες φορές, ὀδηγώντας στόν κύριο δρόμο Λεμεσοῦ – Λευκωσίας, τόν ἔπαιρνε ὁ ὕπνος στό τιμόνι καί ξυπνοῦσε, ὅταν τό αὐτοκίνητο πλησίαζε στά κιγκλιδώματα στό μέσο τοῦ δρόμου, ὅποτε ἀκουγόταν ὁ ἀντίλαλος ἀπὸ τόν ἦχο τῆς μηχανῆς ἢ ὅταν τό αὐτοκίνητο προσέγγιζε τό πεζοδρόμιο, λόγω τῶν κραδασμῶν τῶν τροχῶν τοῦ αὐτοκινήτου, εἴτε κορνάροντάς του τά ἄλλα αὐτοκίνητα, βλέποντας τίς παράξενες κινήσεις τοῦ αὐτοκινήτου του μέσα στό δρόμο. Τοῦ συνέβαινε τό ἴδιο ἀκόμη καί σέ κοντινές ἀποστάσεις μέσα στήν πόλη, ἐνῶ μετέφερε καί τήν οἰκογένειά του. Ὁ Θεός, ὅμως, τόν φύλαγε ἀπὸ κάποιο ἀτύχημα.

Λόγω τῆς ἐπακόλουθης κατάπτωσης καί μελαγχολίας του, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς συνεχοῦς αὐπνίας κατὰ τή διάρκεια τῆς νύκτας, ἐπισκέφθηκε διάφορους γιατρούς, παθολόγους καί ψυχίατρος. Ἡ σύζυγος ἑνός ξαδέλφου του, ἡ ὁποία εἶναι πνευμονολόγος, ἐπιμελήτρια Α' καί ἐργάζεται στό νοσοκομεῖο Παπανικολάου στή Θεσσαλονίκη, κατὰ τήν ἐπίσκεψή της στήν Κύπρο τό καλοκαίρι τοῦ 2008, ἐξετάζοντάς τον, τοῦ πρότεινε νά ἐπισκεφθεῖ τήν πνευμονολογική κλινική τοῦ νοσοκομείου Παπανικολάου, γιά νά υποβληθεῖ σέ εἰδικές ἐξετάσεις γιά τό σύνδρομο τῆς ὑπνικῆς ἄπνοιας.

Μετά ἀπὸ ἀρκετή καθυστέρηση, καί ἀφοῦ τό πρόβλημα συνεχιζόταν ἔντονο,

ζήτησε ἄδεια ἀπὸ τήν ἐργασία του καί εἰσήχθη τελικά στό νοσοκομεῖο τήν Πέμπτη, 21/05/2009. Τοῦ πῆραν ἀρχικά αἷμα γιά ἀναλύσεις, οἱ ὁποῖες ἔδειξαν ὑψηλὴ συγκέντρωση διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, ἔνδειξη γιά κακὸ ἀερισμὸ τῶν πνευμόνων. Τό βράδυ τῆς ἴδιας μέρας ὑποβλήθηκε σέ μελέτη ὕπνου, ὅπου καταγράφηκαν οἱ διάφορες παράμετροι τῆς ἀναπνοῆς κατὰ τή διάρκεια τοῦ ὕπνου. Ἀφενὸς μὲν, λόγω τῆς ἔντασης πού εἶχε, ἀλλὰ καί τῶν δυσπνοιῶν πού δέν τοῦ ἐπέτρεπαν νά ἔχει ὁμαλὸ συνεχῆ ὕπνο, τά ἀποτελέσματα ἂν καί ἔδειξαν ὅτι ὑπῆρχε πρόβλημα, δέν ἦταν, ὅμως, τόσο σαφῆ. Ἔτσι, τήν ἐπόμενη μέρα ἀποφασίστηκε ἀπὸ τοὺς παρόντες γιατροὺς πού εἶδαν τά ἀποτελέσματα (ἀπουσίαζε ἡ διευθύντρια τῆς κλινικῆς), νά ἐπαναλάβει τή μελέτη ὕπνου τή Δευτέρα, 25/05/2009.

Ὅταν τελείωσε ἡ μελέτη ὕπνου τήν Παρασκευὴ τό πρωί, ἀναχώρησε γιά τό Μοναστήρι τῆς Ἀναλήψεως, στή Σίψα Δράμας, ὅπως εἶχε συνεννοηθεῖ μέ τήν ἐξαδέλφη του, ἀδελφὴ μοναχὴ Ε., ἀλλὰ δέν εἶχαν καθορίσει τήν ἀκριβὴ ἡμερομηνία τῆς ἐπισκέψεώς του. Αφοῦ διανυκτέρευσε τό πρῶτο βράδυ στό Μοναστήρι, τό Σάββατο τό πρωί μετά τή Θεία Λειτουργία καί τό πρόγευμα, ἄρχισε νά ἐτοιμάζεται γιά τήν ἀναχώρησή του ἀπὸ τή Μονή, τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου. Ἡ ἀδελφὴ Ε. τοῦ ἔφερε, μεταξύ ἄλλων, καί δύο κομποσχοῖνια πού ἔφτιαξε ἡ ἴδια, ἓνα γι' αὐτόν καί ἓνα γιά τή σύζυγό του. Ἐπειδὴ βιαζόταν νά ἐτοιμάσει ἀκόμη ἓνα γιά τά